

[Indenrigsministeren.]

ordinær Indsats paa det Omraade, som Saneringen angik.

Jeg skal endnu en Gang anbefale dette Lovforslag til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Naar jeg har bedt om Ordet, er det ikke fordi jeg ønsker Polemik med den højtærede Minister, men naar Ministeren nu siger, som han sagde, at man ikke for et Par Aar siden kunde forudse, hvordan Udviklingen vilde blive, hverken med Hensyn til Lejlighedsledighedsspørgsmaalet, altsaa Bolignøden, eller med Hensyn til Materialerne, og at man derfor havde handlet, som man gjorde, finder jeg det dog nødvendigt at sige, at det er Ministerens egen Fejl, at han ikke kunde forudse det. Det blev ikke bestridt, da det med tørre Tal af det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen blev paavist, hvordan Boligsituationen laa, og at til den og den Tid vilde man staa over for ingen Boliger at have. Det blev sagt her ikke blot i nogle henkastede Bemærkninger, men underbygget med Tal og med en vis Sandsynlighedsberegning som Grundlag.

Med Hensyn til Beskæftigelsesspørgsmaalet er det rigtigt, at man stod over for en Situation, som man, hvad Beskæftigelsen angaar, saa paa med Ængstelse. Da blev det bl. a. af mig sagt, at vi vilde ogsaa give de Penge til Byggeriet, men at vi dog fandt det rimeligere, at man saa begyndte at bygge paa de ubebyggede Grunde, man har her i Byen, for man havde ubebyggede Grunde her, ogsaa ejet af Kommunen, hvor man ikke skulde nedrive Ejendomme. Det giver lige saa megen Beskæftigelse som det andet.

I øvrigt blev det sagt — det vil jeg ogsaa gøre Ministeren opmærksom paa — at den Beskæftigelse, som maatte ligge i Ombygning af Saneringskvartererne, kunde overhovedet ikke komme i Stand, og det viste sig ogsaa at være rigtigt. Nybyggeriet er ikke kommet i Gang endnu. Nu er man endelig efter et Aars Forløb kommet i Gang med Nedrivningen. Det blev ogsaa forudsagt. Jeg sagde det til Ministeren, Ministeren var ikke uadvaret.

Jeg skulde ikke have talt nærmere om dette, hvis Ministeren ikke saa stærkt havde hævdet, at man dengang ikke kunde

se, hvordan Forholdene vilde udvikle sig. Det kunde man udmærket godt, hvis man vilde se det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Sørensen: Jeg er enig med den højtærede Minister i, at Beskæftigelsesspørgsmaalet var det, der drev os frem med Hensyn til den københavnske Saneringslov. I denne Forbindelse gør jeg ogsaa opmærksom paa, at ved anden Behandling sagde, saa vidt jeg erindrer, Udvalgets Ordfører meget tydeligt dette og tog al Reservation med Hensyn til de øvrige Forhold, hvad dette Lovforslag angaar. Men det skal ikke siges, at vi ikke i Udvalget dengang var helt klar over, hvorledes Tingene laa. Vi forhandlede med Københavns Magistrat derom og gjorde opmærksom paa Boligsituationen, men fik det Svar, at der var intet i Vejen. Københavns Kommune havde ikke Forpligtelser over for mere end 300 Familier i Saneringskvarteret; over for Resten, der ikke levede i ordentlige Familieforhold, følte Kommunen ingen Forpligtelse til at skaffe en Lejlighed. Vi gjorde forgæves opmærksom paa, at selv om Folk ikke levede i ordentlige Familieforhold, skulde de have en Lejlighed og vilde dermed konkurrere med den øvrige Befolkning, der levede i de maaske fortræffeligste Familieforhold. Det nyttede alt sammen intet. Man vilde den Vej ud, man havde sat sig for, og den Vej kom man. Til syvende og sidst fik vi den Indrømmelse ved Udvalgsbehandlingen, at vi havde Ret, naar vi havde paastaet allerede ved første Behandling her i Salen, at dette Arbejde overhovedet ikke kunde komme til at spille nogen Rolle for Beskæftigelsen det første Aar; men vort Forslag i Udvalget om først at bygge de 2 000 Lejligheder til Erstatning, som man dengang havde baade Arbejdskraft og Materiale til, havde man ikke Lyst til at gaa ind paa. Der var Penge i den normale Lov til Laan til disse Lejligheder, vi fik dem blot ikke, fordi man ikke vilde ind paa dette Byggeri. Beskæftigelsen gik tabt af dette Arbejde i det Aar, der gik, og i Dag staar vi og lider under Savnet af de 2 000 Lejligheder. Det er i Korthed, hvad der er foregaaet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.